

عنوان مقاله:

اثربخشی بازی درمانی با روی آورد فیلیال تراپی بر رفتار اجتماعی و خودمهارگری کودکان دبستانی با ضرب آهنگ شناختی کند

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی تحولی، روانشناسان ایرانی، دوره 18، شماره 72 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

شیوا اخوان - دانشجوی دکتری روان شناسی عمومی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

احمد عابدی - دانشیار گروه روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

شیدا جبل عاملی - استادیار گروه روان شناسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف تعیین اثربخشی بازی درمانی مبتنی بر رابطه کودک والد (فیلیال تراپی) بر رفتار اجتماعی و خودمهارگری کودکان دبستانی با ضرب آهنگ شناختی کند انجام شد. این پژوهش تجربی با طرح پیش از مون- پس از مون با گروه گواه و دوره پیگیری دوماهه و جامعه آماری کودکان دبستانی شهر اصفهان در فصل بهار سال ۱۴۰۰ بود. در این پژوهش تعداد ۴۰ کودک دبستانی با اختلال ضرب آهنگ شناختی کند با روش نمونه برداری تصادفی چندمرحله ای انتخاب و با گمارش تصادفی در گروه های آزمایش و گواه گمارده شدند (هر گروه ۲۰ کودک) و به پرسشنامه های ضرب آهنگ شناختی کند (مکبرنت و دیگران، ۲۰۱۴)، مهارت اجتماعی (ماتسون، روتیتوری و هلسل، ۱۹۸۳) و خودمهارگری (کنندال و ویلکاکس، ۱۹۷۹) پاسخ دادند. گروه آزمایش مداخله بازی درمانی مبتنی بر رابطه کودک والد را طی یک ماه در ۸ جلسه ۷۵ دقیقه ای دریافت کرد. نتایج تحلیل واریانس آمیخته نشان داد بازی درمانی مبتنی بر رابطه والد کودک بر رفتار اجتماعی و خودمهارگری کودکان دبستانی با ضرب آهنگ شناختی کند تاثیر معنادار دارد و این اثربخشی در مرحله پیگیری نیز پایدار است. بر اساس یافته های این پژوهش می توان نتیجه گرفت که بازی درمانی با روی آورد فیلیال تراپی با بهره گیری از انعکاس همدلانه و صمیمی احساس های کودک، تشویق و تقویت والدین و طبیعی جلوه دادن مشکل های ارتباطی با فرزندان میت واند به عنوان یک روش کارآمد جهت بهبود رفتار اجتماعی و خودمهارگری کودکان دبستانی با ضرب آهنگ شناختی کند مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

خودمهارگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2058520>

